

عنوان مقاله:

بازآفرینی فضای شهری در بافت قدیمی و کهن شهری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مصرف انرژی و شهرسازی پایدار در مهندسی عمران و معماری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهدی موسوی شیرازی - کارشناس فرهنگی - گروه دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین

خلاصه مقاله:

توسعه شهرنشینی و اسکان جمعیت زیاد در شهرها که غالبا مهاجران می باشند تاثیرات قابل توجهی بر بافت های قدیمی و فرسوده برجای گذاشته که باعث تخریب و فرسودگی بافت های مذکور و در نتیجه مشکلات و محدودیت های بسیاری گردیده است. بافت های قدیمی و فرسوده، بافت هایی هستند که در فرآیند زمان طولانی شکل گرفته و تکوین یافته و امروزه در محاصره تکنولوژی گرفتار شده اند و به لحاظ ساختاری و عملکردی دچار کمبود گشته و اغلب جوابگوی نیاز ساکنین خود نیستند (حبیبی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۶) در این زمینه مشکلات و محدودیت هایی چون ناهمخوانی کالبد و فعالیت، وجود عناصر ناهمخوان شهری، کمی سرانه برخی کاربری ها مانند فضاهای فراغتی، فرهنگی و پارکینگ، فقدان سلسله مراتب مناسب در شبکه ارتباطی و عدم امکان نفوذپذیری به داخل بافت ارگانیک، کاربری های ناسازگار و جاذب ترافیک، وجود فضاهای بی دفاع و رهاشده، کمبود فضاهای عمومی جهت شکل گیری تعاملات اجتماعی، اختلال و نابسامانی در نظام کاربری زمین، برخی آلودگی های زیست محیطی، قرارگیری برخی قسمت های بافت در حریم آثار تاریخی و ضوابط نارسای ساخت و ساز در آن، قابل طرح می باشند (پوراحمد و همکاران، ۱۳۸۹: ۷۴). لذا همزمان با بروز مسایل فوق و تاثیرات آن ها بر حوزه های مختلف زندگی، توجه به بافت های قدیمی، فرسوده و ناکارآمد شهری و رفع ناپایداری آن ها به موضوعی جدی و محوری در شهرها تبدیل شده، به گونه ای که به عنوان یکی از جدی ترین چالش های نظام برنامه ریزی و مدیریت شهرها، سازمان های ذیربط را به تکاپوی ساماندهی و احیا این عناصر و بافت مذکور سوق داده و لزوم مداخله در این بافت ها را در دوره های زمانی مختلف مطرح نموده است.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، فضای شهری، بافت قدیمی، کهن شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1723033>

